

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Roseum memoriale divinatorum eloquiorum

Petrus <von Rosenheim>

[Nürnberg], 1493

Incipit liber Prouerbiorū Salomonis

[urn:nbn:de:bsz:31-294504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-294504)

Promittans q̄z Opponit multū subsannans iob: q̄si priuū
 Iudiciū dñi iustificando satis
 Igit̄ heliu hec. Probra mouet rursum: q̄ iustior esse deo uult
 Cui bona nil addūt: nec mala facta nocēt
 Addens quoq; Qd̄q; potēs magnos nō reiciat s̄ adauget
 Si fuerint iusti: peniteantq; mali
 In manib' ab Rursus et hinc eliu narrat iob mira tonātis
 Qd̄ pluias: nubes: fulguraq; fabricet
 Rūdens aures. S; de' hec re pbās: a iob querit: maris ⁊ astra
 Etheris et terre pondera: vel pluuie
 Nunq̄ nosci. Tu vel naturas aīalibus: aut auib' iob
 Impensas nosci dic: manus os operit
 Rūdens autē Virtus diuina iob iusticiam sapienter
 Stringit: ut in behemoth leuiathanq; p̄z.
 Num q̄si crude Actus: virtutes: nō crudelis deus hic iob
 Terrores: fraudes: leuiathan recitat.
 Rūdens autē Bis seprē pecudes dñm placāt in amicis
 Job prolem duplat: resq; senex morit̄

Incipit liber Proverbiorū Salomonis

Parabole salo a Udit doctrinā sapiens: puerbia stultū
 Despiciat: hūc fugias: ⁊ sapiēs maneat
 Sili mi si Blandit̄ salomon sua dogmata si capit auris
 Consiliū discas: a muliere cauens.
 Sili mi ne Cor: memor in lege vitā dat: spes dñs sit
 Quos amat ip̄e ferit: digna sophia manet
 Audite filij Da cor: doctrine patris ⁊ matris: via lux est
 Iustōū: serua cor: via dextra bona est
 Sili mi atēde Exhortor filij bone: sis fugiens meretricens
 Oro: delectet: culpa malos laqueat
 Sili mi si spon. Sili si spondes caperis: formica pigrū dñs
 Post seprē: lex lux: turpis adulter erit.
 Sili mi custodi Grādi cura dei serua mandataq; scribe.

hec iuuenē laqueet: blāda: vagās: meretrix:
hic stās ad portas clamat sapientia verum
Precellit: regnat: estq; coeua deo.
Ipa domū bñ suffulsi: puos vocat arce
Plus furtiua placet: dogmata stultus odit
Jocundat patre sapiens: in messe reponit
Buxa sic exodio: multa loqui scelus est
Laudet te pondus: simplex: iustus releuet
Decipit os simulās: vendeq; carus eris
Magna laude nitent discēs: bon?: et bō nupta
Nil iustū trīstia: fraude malos legito
Nos custodire docet os: iurgantq; supbi
Longaq; spes cruciat: cū sapiente sapis
Os stulti bagas: sapiēs mulier struit edem
In risu dolo: est: regis honor: populus est
Placat sermo bon?: et emplat de? omnes
Commens: os: iusti: pascitur hic epulas
Cū paras animū: linguā deus ipse gubernat
Reges diuinat: est via visa bona.
Res melior patiens forti: buccellaq; sicca
Victima quā iurgans: semper amic? amat
Scrutatur cām qui cedere vult ab amico
Iustus se culpat: linguaq; vitaq; mors
Testis puni? falsus: mendaxq; pibit
Est melior pauper: quā fatuus locuples
Vinū: luxuriā: bene scit sapiens fugienda
Dissipat intuitu rex mala: pōdo duplex
Appendit corda dñs: cui iusta placent: hic
Stulto mulcato: paruus erit sapiēs.
Bursas repletas nomē vincit bonitatis
Sic senio: factus cepta tenet iuuenis
Cultrū si comedis cum pūncipe: gutture siste
Est meretrix puteus: vina venena parant
Declina prauos: in psilissq; salus est

Aliquid nō sa.

Sapia edificat.

Silius sapiens.

Statere dolo.

Qui diligit

Sili? sapiens.

Sapiens mltex

Rūsis mollis

Homini est

Melior est paci

Occasiones que.

Melior est pau

Luxuriosa.

Sicut diuisioes

Melius ē nomē

Cū sederis

Ne emuleris

D iij

Hec q̄z parabo	Salua plectendos: surgere iuste uales Est celare bonum: sed rubigo remouenda est Sta breuiore loco: melq̄z satis comedere.
Quō nix ī esta.	Slans nix estati: nec gloria p̄grua stulto est Diuinat̄ pigri: met cadis in foueam.
Ne glouieris	Gloria cras fallit: quia nescis quid pariat cras Os aliud laudet: frons pecoris pateat
Sugit impius	Hic fidit iustus leo cer: pauidusq̄z beatus Impius est princeps: visus ut esuriens
Viro qui cori.	Interitū ceruix: bona spernēs dogmata plāḡz In multis iustis gaudia vulgus habet
Verba congre.	Iusta petenda duo: res quattuor: insaturande Sunt et difficiles: suntq̄z graues alie.
Ne dederis	Lucidat ebrietas secreta: quis ⁊ mulierē Inueniet fortem: vesteq̄z purp̄ream

Incipit Liber Ecclesiastes.

Verba ecclesias	a	Usculat cūcta que uana dat ecclesiastes Nil sub sole nouū: plurima stulticia est
Dixi ergo in cor.	Blandicias: risum queq̄z: uana putat: tñ oēs Diuicijs supat: cui mancant dubitat	
Omnia tps ha	Cunctaq̄z tps hñt: bona q̄ deus omnia fecit Impius et iust⁹: iudice stant domino	
Verti me ad.	Desleri risum: lachrimas cernēsq̄z labores De soli: dñō plus q̄ obedit homo est.	
Ne temere q̄d.	Ergo loqui caueas stulte: tua uotaq̄z redde In p̄p̄iūq̄z malum: seruat auarus opes	
Et ē aliud ma.	Sit miser is: p̄p̄iis qui diuicijs nequit uti Omnis in ore labor: uisa cupita placent.	
Quid necesse ē.	Gratioꝝ unguēto ē bona fama: dolor q̄z risu Nemo est nō peccans: est mulier laqueus	
Sapia hoīs lu	Herens in uultu lucet sapientia: iustum Quassant sepe mala: tutus iniquus abit.	